

Nhớ Nhất Ngày Xuân Nắng Thật Trong

Đi ngang qua ngõ, ngõ nhà em
có thấy hoa mai nở trước thềm
có lẽ trong nhà đang dọn Tết
nhạc Xuân êm ái tưởng như chim...

Buổi sáng đầu năm có khác thường
cỏ thì xanh biếc, cỏ đang non
lộ thì nhu nhú như con gái
mỗi nụ hoa là một nụ thương!

Em có hoa mai có cả đào
có glaiueil nữa...đẹp làm sao!
cúc vàng đọ sắc cùng mai Tết
em chắc chờ ai một tiếng chào...

Đi ngang qua ngõ, anh đi chậm
lòng nhủ ngàn năm, mình cứ đi
tưởng tượng nhà em trong trí nhớ
mà muôn ngàn dặm vẫn chưa về...

Anh có bài thơ như vậy đó
mừng em tự nhắc mối tình xưa
anh luôn luôn nghĩ anh hồi trẻ
anh thấy em hiền như giọt mưa...

Ba bốn bữa nay mưa gối đầu
trắng màu hoa tuyết tưởng hoa cau
tưởng em áo trắng sân trường Tết
rồi áo gấm hồng...em ở đâu?

*Mười bảy tuổi mơ và tuổi mộng
anh hai mươi tuổi sủng bên lòng
nhớ ơi Đà Lạt từng khe ngách
nhớ nhất ngày Xuân nắng thật trong...*

Trần Văn Lệ